

лихъ въ тѣмницѣ-тѣ, гдѣ-то дълго врѣме сѣдѣше затворено, по какво е станѣло съ него, не можяхъ да узнаѣ.

Едно главно срѣдство за распространеніе-то на Евангеліе-то въ Италиѣ бѣше война-та коя-то избухнѣ въ двадесѣтъ тѣхъ години. Между войскѣ-тѣ коѣ-то царь Карлъ V доведе отъ Германіѣ, както и между Швейцарскы-тѣ спомощници, кои-то послѣдвахъ знаме-то на краля Францъ I отъ Франціѣ, намѣрихъ ся много Протестанти. Съ жители-тѣ, съ кои-то тѣзи чюжденци бѣхъ помѣстены, свободно ся разговаряхъ за религіозны прѣдмѣты; тѣ хваляхъ религіознѣ-тѣ свободѣ, отъ коѣ-то тѣ ся наслаждавахъ у дома, смѣяхъ ся на страшны-тѣ въображенія кои-то монаси-тѣ внушихъ на народа за реформаціѣ-тѣ, говоряхъ съ най-горящо похваляваніе за Лютера и неговы-тѣ спомощници, и явихъ свое-то очюдваніе, че единъ такъвъ разуменъ народъ, какъвто бѣхъ Италианци-тѣ, така слѣпо ся покорява на едно лѣнливо и порочно духовенство. Впечатленія-та кои-то произведохъ между народъ-тѣ такыва прѣдставленія ся умножихъ още чрѣзъ съблазнителны-тѣ обявленія кои-то издавахъ Папа-та и царь-тѣ единъ противъ другыго. Най-сетнѣ Рымъ ся привзе отъ войсары-тѣ на царя и Папа-та самъ ся тури въ тѣмницѣ въ 1527 годинѣ.

Кога-то Папа-та още бѣше обсаденъ въ Енгелсбургъ, въ единъ день ся събра една толпа отъ Нѣмскы войсары въ улици-тѣ на Рымъ.